

Ja eller nei til kvinnelige prester?

I disse dager har det blitt markert at det er 50 år siden Norge fikk sin første kvinnelige prest. I den anledning kan det være nyttig å stanse opp og tenke over hva Bibelen sier om mann og kvinne og vår tjeneste i Guds rike.

Gud skapte mennesket som mann og kvinne. Det er forskjell på mann og kvinne fordi skaperen ville det slik. Samtidig er Bibelen veldig tydelig på at både mann og kvinne har den samme uendelige verdi som menneske, kristne og som medarbeider i Guds rike. *Gal 3,28 Her er det ikke jøde eller greker, slave eller fri, mann og kvinne. Dere er alle én, i Kristus Jesus.*

Samtidig la skaperen enkelte viktige oppgaver på bare ett av kjønnene. Det er bare kvinnen som kan føde barn og være mor, den viktigste av alle oppgaver i hele skaperverket. Få vil mene at det er kjønnsdiskriminerende av Gud å frata mannen denne muligheten. På samme måte har den kristne kirke forstått Bibelen slik at "hyrde- og lærefunksjonen" i kirken er en oppgave Gud har gitt enkelte (og langt ifra alle) menn. Heller ikke dette er kjønnsdiskriminering fra Guds side.

Hyrde-funksjonen i den kristne kirke er oppgaven med å verne kirken mot farer og falsk lære. Hyrden skal også lede til de sunne matkilder. Vokt og fø mine får var Jesu ord til Peter da han ble innsatt som hyrde i den første kristne kirke. Malen for hyrden er Jesus selv slik han omtaler seg som den gode hyrde. Denne funksjonen kan innehas både av "vanlige" kristne samt at det er noen stillinger som har hyrde-funksjonen i seg. En prest i Den Norske Kirke, en kretsleder i ImF m.m. har i utgangspunktet en hyrdefunksjon gjennom sin stilling.

I dag sitter mange med inntrykket av at de som sier nei til kvinnelig hyrdetjeneste utgjør et sært lite mindretall i kirken. Dette er ikke tilfelle, i den verdensvide kirke er det fremdeles en stor majoritet som holder fast på kirkens tradisjonelle syn om at hyrdefunksjonen i følge Bibelen er forbeholdt mannen (igjen – ikke alle menn). Dette kalles ofte for "tjenestedelingsprinsippet".

Jeg savner virkelig å møte kristne som mener noe om tjenstedeling mellom mann og kvinne ut ifra at de har studert Bibelens tekster. De aller fleste har en mening om dette, mange har også sterke meninger. Det er likevel få som har arbeidet med det bibelske materiale. Det er faktisk mange som har meninger om dette som ikke engang vet hvilke tekster i Bibelen som er aktuelle for å belyse spørsmålet.

Biskop Ingeborg Midttømme i Møre Bispedømme uttalte i forbindelse med "kvinneprest-jubileet" at det som er imot kvinnelig prestatjeneste ikke er det på grunn av kvinnesyn men ut ifra bibelsyn. Dette er en god presisering som biskopen skal ha takk for. Et nei til kvinnelige hyrder har ikke sin begrunnelse i et umenneskelig eller gammeldags kvinnesyn, men ut ifra synet på tekstene i Bibelen.

Noen av argumentene vi hører for kvinnelig hyrdetjeneste (og dermed også prestatjeneste) er at "samfunnsutviklingen krever det" eller at "Paulus var et barn av sin tid og var påvirket av datidens kvinnesyn". Slike argument er antikristelige og skal forkastes av den kristne kirke. Paulus var en Herrens apostel med guddommelig autoritet i sine brev, og samfunnsutviklingen skal aldri legge føringer for kristen tro og lære. Det er dessverre et faktum at mange (men ikke alle) som har argumentert for kvinnelige hyrdetjeneste har gjort det ut ifra et svært liberalt bibelsyn. Mange av kirkens kvinnelige prester (men ikke alle) har også vært forkjempere for liberal og bibelstridig teologi. Den Norske Kirkes nye preses er et sørgelig eksempel på dette, og hun har dessverre mange medsøstre.

De mest aktuelle bibeltekstene er 1. Tim 2,11 f.f. / 1. Tim 3,1 f.f. / Titus 1,5 f.f. / 1. Kor 14,34 f.f.

Mange kristne tolker disse tekstene slik at hyrdefunksjonen er forbeholdt mannen. Samtidig er det mange bibeltro kristne som tolker disse versene slik at de ikke forbyr kvinner å være hyrder i den kristne forsamling. Når kristne kommer frem til en slik konklusjon uten å bryte ned Paulus sin autoritet som apostel, og heller ikke argumenterer ut ifra utviklingen i samfunnet skal vi lytte til deres argumenter og respektere disse. NORMISJON er blant våre nære venner som sier ja til kvinner som hyrder ut ifra en slik tilnærming til tekstene. NLM og ImF konkluderer derimot annerledes. Ingen krever at alle som er aktive i disse organisasjonene skal være enige i dette spørsmålet, men en viss lojalitet i aktivt organisasjonsarbeid er selvsagt nødvendig.

Kvinneprest-spørsmålet er ikke kirkesplittende (slik som homofili-spørsmålet er). Derfor kan kristne som har ulikt syn i denne saken stå sammen i åndskampen. Samtidig er dette et viktig spørsmål for mange kristne som derfor krever at vi møter det med respekt.

Der vi har kvinnelige prester som bryter med Guds ord skal vi ikke ha noe frivillig samarbeid eller åndelig fellesskap med dem. Det samme gjelder selvsagt om presten er mann. Vi skal ikke gå til deres gudstjenester for å markere avstand til vranglæren i tråd med Paulus og Johannes sine brev (*Gal 1,8-9* og *2. Joh 10*) og vi slipper de ikke til som talere på våre bedehus og leirsteder.

Flere steder i vår krets har vi kvinnelige prester som står fast på Guds ord og har en bibelsk forkynnelse. Det er da viktig at vi kan leve med at noen av bedehusfolket vil aktivt delta i gudstjenestene til disse prestene mens andre ikke kan delta. Dette har ikke noe med den konkrete person å gjøre. Det har heller ikke noe med kvinnesyn/kvinnediskriminering å gjøre. Det handler om bibelsyn og den enkeltes samvittighet i møte med de aktuelle bibeltekstene. Vi må kunne klare å leve sammen i dyp respekt begge veier i en slik situasjon. Det er også mulig å si nei til kvinnelig prestedtjeneste men likevel møte bibeltro kvinnelige prester med respekt.

Indremisjonsforbundet holder fast ved at Bibelen sier nei til kvinner som hyrder i kirken. Samtidig har ImF alltid gitt kvinnene stor plass til tjeneste. Kvinnene var de første som fikk vitne om Jesu oppstandelse, og i kirken skal de derfor ha stor frimodighet til å bruke sine nådegaver i tjeneste for Jesus. I ImF fikk kvinner stemmerett på generalforsamlingen alt i 1898 (13 år før kvinner fikk stemmerett i Norge). Vi har i dag en kvinnelig administrasjonsleder, en kvinnelig økonomileder, vi har hatt en kvinne som misjonssekretær, vi har kvinner som forkynnere, bibelskolelærere o.s.v. Til sommeren får vi også forhåpentligvis (endelig) en kvinne som fast representant i styret for ImF, da begge de foreslåtte kandidatene fra Nordmøre og Romsdal er kvinner.

Det er alltid en utfordring å komme til rette i praksis med hvilke konkrete oppgaver som skal forbeholdes mannen hvis man vil holde fast på at Bibelen taler om ulik tjeneste for mann og kvinne. Vi har synliggjort dette med at kretslederene, generalsekretær, formann i krets- og forbundsstyre samt rektor ved bibelskolen er menn. Slike konkretiseringer vil aldri bli fullkommen og kan alltid diskuteres.

Kanskje er 50 års jubileet for Norges første kvinnelig prest en god anledning for mange til å sette seg ned og på egen hånd granske hva Bibelen sier om disse tingene. Da kan vi også bruke tid på å se hva andre kristne både før oss og i vår samtid har tenkt om disse spørsmålene.

Arild Ove Halås
kretsleder i Nordmøre og Romsdal Indremisjon
ao.halaas@imf.no

